

יעקב שרת / איש מאדים היד החזקה

יד חזקה בשטחים כבר יש לנו, וכדי להשלים את הסימטריה הבלתי-נמנעת נדרשה יד חזקה בישראל. וט"א משה דיין, זה אשר אך אתמול ביכה את קדחת "טרף המנהיגים" שאינה מרפה מאיתנו - אחרי ששכשכו היה הוא אחד מגדולי הטרופים - והודיע: "דיין: צריך יד קשה וחזקה במדינה" ("מעריב"); "דיין: מה שנחנף עתה במדינה זו יד קשה" ("ידיעות אחרונות"); "דיין: צריכה להיות יד קשה במדינה" ("הארץ"). כשכותרות בשלושה עיתונים כל כך דומות באותו יום (18.8.81) כנראה שמדובר בדבר שאינו מוטל בספק.

מה זו בדיוק, "יד קשה", "יד מכוונת", "לא יד של עריצים (ברוך השם!) אלא יד שתמנע הידרדרות, כדי שהעניינים לא יתגלגלו כמו שהם מתגלגלים היום", "ולא רק לגבי הפשע והפניסטרטה"? משה דיין לא התאמץ להסביר לנו זאת, וחבל, מפני שדווקא מפי האיש שסימל שנים רבות פריצת-גדר בכל תחום - בתחום המיני, ובתחום המישפחתי, ובתחום הביטחוני, ובתחום המדיני, ובתחום הכלכלי, ובתחום האזרחי - היה מעניין לשמוע מה פירושו, "יד חזקה", שסוף-סוף לא תיתן לעניינים, "להתגלגל" וכו'.

אילו משה דיין היה בא ואומר: רבותי, אשמתי, בגדתי, וגדלתי, דיינתי וכן הלאה עד ת"ו, מפני שהייתי צעיר ויפה ודהרתי לי כמו סוס מיוון, וחשבתי שאני הארץ והעולם זה אותו דבר וכל מה שאני עושה, מפני שאני הוא העושה, סימן שהוא טוב לעצמו טוב לעם וטוב למדינה, אבל הנה זקנתי והכמתתי, ואני מבין מעשיתי (איזו בדיחה!) דיין יאמר "טעיתי!", ועשיתי מעשים אשר לא ייעשו, מיטתי היתה כחזיתי וחזיתי היתה כמיטתי, כלומר צה"ל היה אבר-הזכרות שלי, ובו דפקתי את כל העולם להנאתו של בן-גוריון, הבא בינתיים, ואני רוצה שכל מי שעשוי למופת, ונטלו ממני דוגמה, יבינו שפשוט לא יתכן שכל דור ודור יעבור מחדש את כל שלבי ההתפרעות עד שלבסוף יחכם ויירגע שפשוט לא יתכן שהיה שוב ושוב עם פרוץ כלמי חוץ - האץ לכבוש ולחמוס ולדכא ולקבוע לאחרים מי הם ומה הם - ובאותה שעה להיות עם ממוגן ואדיב ויסקן בפנים; שאנו פשוט לא יכולים להרשות לעצמנו להיות מופרעים ומשולח-רסן - אילו משה דיין היה מדבר אלינו ככה, אולי היה אפשר לזכותו בקשב. אבל לבוא כך סתם, ולזרוק סיסמת-בחירות לניסוי, זה פשוט מבחיל.

או, למשל, אילו הוא אמר משהו כזה: מוכרח להיות מייסר יצוב ויעיל, ולכן אני מכה פה קבל עם ועדה על חטא שחטאתי בפרישה ואומר: הבה ננסה, ולו ארבע שנים בלבד, מייסר של מפלגת רוב מוחלט, חד וחלק, ומפני שרק לגורם פוליטי אחד בישראל יש שמץ סיכוי להוות רוב מוחלט - המערך - אני קורא לכל להצביע אך ורק בעד המערך, וכך ניווכח אחת ולתמיד אם מייסר רוב הוא המזור לחוליני, ואני אעשה תעמולה אדירה בשביל המערך אפילו אנשי לא ידברו אתי בגלל בגידתי בהם - שוב, אולי היה אפשר להקשיב לו.

אבל, סתם כך, "יד חזקה", "יד קשה"? מה זה, מה זה בדיוק?

אגב, הזקן מצהלה גילה אפרופו אותה יד חזקה חיונית, כי בשכונת מגוריו, "אי-אפשר לעזוב את הבית להצי שעה, כי כששבים מוצאים אותו ריק" ("מעריב"); "דיירים יוצאים בשעות הצהריים לחנות ומוצאים בשובם שפרצו לבית" ("הארץ"); "בצלחה אי-אפשר לצאת מהבית בלי לסגור אותו על מנועלים, מחשש לפריצה" ("ידיעות אחרונות"). מכיוון שאני מלווה את אשתי פעמים רבות למסעדות בצהלון, כפי שתעיד חיה קופאית השופרסל המקומי, ולא ראיתי שם את דיין מעולם (וגם לא את אשתו), ומכיוון שאני יודע שביטוי של דיין שמור עליי-שוטר בחזית שוטר בעורף (דבר שהיה יכול לשחרר את בעל-הבית משימתו בתיורוהו ולהקל עליו להתנדב לנקודת המשמר האזרחי המקומית, כמינהג כמה וכמה קציני מילואים בכירים בצהלה), אני משער שלא בביתו פוצצו, אלא בבית יודים כלשהם שסחו לו מה ארץ אצלם. חבל באמת חבל, שאיני נמנה עם ידידיו האינטימיים, שכן הייתי יכול לסמר לו כי בביתו, שבאותה שכונה, פרצו הפורצים במרוצת השנים כבר שלוש פעמים (ועוד ידם נטויה, יש לשער), ובכל פעם העלו ביהשתם שלל כלשהו, ואז הוא היה קם וקורא ל"יד חזקה" כבר לפני עשר שנים ויותר - ואם באותה הזדמנות הוא היה קורא, כמו עכשיו, גם לעשות סדר בכלכלה, ולהגדיל את הפריון, הרי בודאי שמצבנו הלאומי היה אחר לגמרי! הכל היה מתנהל על מי מנוחות אז מכבר, והיום, כדי להיות קצת בחדשות, דיין היה יכול לבשר לעם: "כידוע לכם, לאחר שנודע לי לפני תריסר שנים מפי תושב צהלה מוסמך, שפרצו לביתו כשהלך עם אשתו לחנות, הצעת לי לנקוט יד חזקה, והדבר נעשה, למרבה הרושם הלא-מבוטלים, והנה התוצאה היא שיש לנו עכשיו ישראל יפה, טהורה, שקטה ואדיבה, ולכן אני קורא בזה באוזני כל: הגיעה השעה שבמדינה זו תהיה יד ענוגה!"

אבל מה לעשות? עד אתמול הוא לא ידע, שגונבים ופורצים בישראל מאז הקמתה - וככה הפסדנו המון שנים! מוסר השכל: כשהמויעץ לקוי, המדינאים מפגרים אחרי המציאות, ואז נדמה להם שהם זקוקים ליד חזקה, אבל באמת חסרה להם רגל מהירה.

אשרי הפתי המאמין

הכל תלוי בשאלה אחת: אם כולנו נתחיל להאמין, או אם, חלילה, אזרחי ישראל יהיו מנוכרים לגורלם, ויניחו

לאחרים לחרוץ אותו... אם הם יאמינו... אם אבחינ בעיניהם בזיק זה - גם עתידה הפוליטי יהיה מובטח, אבל מה שחובב באת: גם עתידה של ישראל יובטח. רק שיאמינו." כשב אמר אריאל שרון למראיינו ב"מעריב" ב-16.1.81.

ומי שלא יאמין ילך ויקרא. להאמין זה דבר נפלא. קודם כל, זה נוסף הרגשה טובה של איתנות וביטחון. שנית, זה מחולל כוחות-נפש כבירים, שבעזרתם אפשר להפוך הרים, והדברים ידועים. אבל הצרה היא שאם אתה מאמין, למשל, שאתה נפוליון, אז קודם כל יש לך הרגשה טובה של איתנות וביטחון, ושנית, זה מחולל אצלך כוחות נפש כבירים שבעזרתם אפשר להפוך הרים, אבל - והדברים ידועים - אתה גם מוצא עצמך בבית-חולים לחולי-נפש; או, למשל, אם אתה מאמין שאיך נתון לשליטת חוקי הכבידה, אז קודם כל, ושנית, יהיה כלעיל, אבל כאשר אתה תרצה להוכיח את אמונתך ותתרחק מהמעקה של מיגדל שלום, אתה תיפול ותתרסק. ככה שאמונה נוסח, רק שיאמינו! טעונה איזו בדיקה - האם היא מן האמונות שיש להן אחיזה כלשהי במציאות, או אין להן?

השבתאים האמינו. לא פחות משלומי אמוני ארץ-ישראל השלמה שלנו היום. כולנו יודעים מה היה הסוף. ויהודים האמינו, ולא נקפו אצבע, שכן הם חיכו לאצבע אלוהים - ונטבחו כצאן. אז מה, הם האמינו שם פחות מאריאל שרון פה? נכון, עוד לא המציאו מכות-אמונות, שתקבע מתי אמונה חדלה להיות אמונה והופכת למחלת-רוח מסוכנת לבעליה ולסביבתו. אך דווקא מפני שכן צריך לבדוק כל אמונה ואמונה שבעתים, ובוודאי שאי אפשר לברך על כל אמונה אך ורק מפני שהיא אמונה.

אז מישהו, אפילו אריאל שרון, אומר לכם: רק תאמינו, תגידו לו: פתי מאמין לכל דבר - והכסל לא לכל דבר. וחוף מזה, מה אם הצד שכנגד גם הוא יאמין כמו משוגע? זה קצת מסבך את המצב, או יותר נכון, מפשט אותו, מפני שהוא מוליד ללא מנוס אל דרך התבונה ושיקול-הדעת, שבכוחם הגיעה האנושות להשיגה התרבותיים וה-טכנולוגיים הגדולים, שעה שהאמונה בטהרתה נשאה סגורה ומסוגרת במקומות כמו מאה שערים, שתושביהם מגיחים מתוכם בשבתות ובכוח האמונה מנפצים שמשות של מכוניות ובטוחים כי בכך הגשימו את עצמם ועשו את רצון האל. לא נותר אלא לשאול, אם אריאל שרון מאמין בדברי ההבל שלו על אמונה כאמונה, או שהוא חכם מכדי להיות שבו באמונה ללא שיקול שכלי (כלומר שבו באמונה תפלה), אך משכיל לנצל תמימותם של אחיו, המהיים לאמונה ולויתור על מחשבה, כשם שרופא-אליל מנצל איווולתם של הנוהים אחריו, המאמינים בו באמונה שלמה.

במקרה הראשון הוא מופרע, ולכן מסוכן. במקרה השני הוא נוכח, ולכן מסוכן לא פחות, שכן כמה מגדולי הנוכלים בהיסטוריה הרחיקו לכת ועשו הרבה הרבה צרות לבני-אדם, עד שנפלו. ראו הוזהרתם.

אגב, שמעתי שמה שמיר כבר לא נוסע בשבת. באמונה.

בארץ הממזרים

מרב חדשות ואירועים מפוצצים בארץ ובעולם, עברה דעת-הקהל האזרחי בישראל בשויון נפש על סידרת ידיעות, שבישרו על גל ממזרים הגואה בארצנו, וברוך השם ברוך שמו ברוך הוא, כולם נתגלו על-ידי רבנינו השוקדים על טהרת המאגר הגנטי היהודי הגיוני שלנו, ונרשמו בפנקס השחור של השליטים השחורים בחיינו המישפחתיים, למען לא יבואו בקהלה עד דור עשירי, אם לא גרוע מזה.

כן, הממזרים האלה לא יסדרו אותנו. אנחנו נעקוב ונבלוש אחריהם בכל אשר יהיו, בכל אשר ילכו, ונמנע ממפילות אלה, בנינו קהויי-שיניים ונומצי בני חומץ, לשאת להם נשים כלבבים. לא ולא - הם ישאו להם רק ממזרות! עד דור עשירי, ואולי אף יותר! טפו, טפו, טפו!

עד שאני מהרהר, שכאשר האומללים הללו בגזירת חוקים בני 4,000 שנה יתגברו, הם ייאלצו להסתוות ולהתיירא ככרנבות מבילושי הרבנות, או פשוט יותר, לרדת מן הארץ - לשימחת לבם של הרבנים ה"ל" - נזדמנה לי פגישה עם אשה צעירה, אם בישראל, שהיתה ידועה לי כפטריוטית לעילא, אשר אמרה לי משוהו כזה: "קראת את הסיפור על הממזרים? מה זה? איך אפשר לסבול דבר כזה? איך זה יש למישהו זכות לאמלל את זולתו מפני שהוא נולד לאשה נשואה לא במעלה? איזו מדינה בעולם מרשה, שמישהו יתערב בצורה כזאת במקרה כזה? תאמין לי, אני לא יודעת מה קרה לי, אבל כשקראתי את זה איזה קשר ביני ובין הארץ הזאת ניתק. מעולם לא יכולתי להאמין, שניתוק כזה יכול לקרות לי!"

אז הפתרון, כמובן, הוא לא לשים קץ לשילטון האופל בחיי האישיות שלנו, אלא להיפך, להניח להם שילטון בלי מצרים פה בארץ חמדת אבות - ולברוח. ואחר-כך אבא אבן, בהרצאה מרשימה ביותר, יגיד: "הדבר החמור ביותר הוא הנשירה של יהודי ישראל. תמיד היתה זו תופעה מביכה, ובזמן האחרון עליו לומר, היא הפכה אף גרוטסקית במקצת. מכל 14 יהודים בארצות-הברית נושא אחד דרכון ישראל..."

בארץ הנישירה הזאת אפשר, חרף מורכבותה, למצות בשלוש מלים: איכות חיים מידרדרת. היחס למה שקרוי אצל היהודי הכשר, "מזר" אולי אינו גורם ראשון במעלה להידרדרות זאת, אבל כסמל שלה הוא מספיק בחולט.

הורסקוב

(המשך מעמוד 10)

דלי עם בתולה

למרות השוני באישיותם ניתן למצוא זוגות רבים המורכבים משני מזלות אלה. שני מזלות אינטלקטואלים, שיוכלו להגיע יחדיו להישגים רוחניים ומעשיים. הקשר יהיה מבוסס על ידידות והערכה הדדית. ייתכנו משברים מדי פעם, בתקופות שהדלי יינהג באימפולסיביות, ו-מצבירוחו המשתנים ישפיעו על בן-זוגו הער לכל שינוי, ומוכן לשרת בכל עת. הבתולה יעזר בבן-זוגו, ויקבל עידוד בי עיקר בעניינים הקשורים ללימודים, מאחר קר, מדע ותרבות. הבתולה תסכים לארח בביתה את חבריו הרבים של בן-זוגה, אך תעדיף בית שקט ומסודר. הדלי לער מתה ירגיש "בית" רק כאשר תקיף אותו כנופיה של ידידים שונים ומשונים.

דלי עם מאזנים

דלי ומאזנים שייכים למזלות האוויר, וממלא מתאימים מאוד האחד לשני. הקשר ביניהם מושך לקירבתם המונית אנשים. ידידים, מכרים, חברים לעבודה ואפילו עובדי-אורח - כולם זוכים לייחס לבני זוגו. לעיתים-רחוקות תהיה הערצה של האחד לעומת השני, ואם תהיה הערפה, היא תהיה לטובת הרחוקים יותר. מאזנים יתן לדלי את מירב החופש שלו הוא זקוק, ואף יסייע לו בהגשמת שאיפותיו. הדלי, שלרבים קשה לחיות עימו בחיי היומיום, יתרכז ויהיה מוכן אפילו לוותר וללכת לקראת בן-זוגו. בן מאזנים יוכל ללמדו גישה נכונה לבית ולמשפחה, וייצור למענו אווירה ביתית וחמימה.

דלי עם עקרב

המעניין בצירוף זה הוא המשיכה הזקנה שנוצרת לעיתים-קרובות דווקא ביניהם. אי-אפשר לומר שהם מתאימים, אופיים שונה לחלוטין. הדלי "חוטא" באהבה כלל אנושית ולא אישית, ול-קרב נחוצה הוכחה תמידית לקשר ול-עמק שחשים אליו. העקרב מעדיף ל-לוט בבן-זוגו, והדלי אינו ניתן לשליטה. הוא אוהב את מישפחתו, אך עסוק בכל-כך הרבה בעניינים אחרים - חלק ניכר מזמנו הוא מקדיש לענייני ציבור, עד שלפעמים נראה שהוא מזניח את מישפחתו. זה עקרב רכושני, קנאי ומת-מסר. האהבה ותשומת-הלב שיעניק ל-דלי, תגרום לאכזבה והתמרמרות אם לא תוערך על-ידי. מכיוון שבו דלי אוורירי ואינטלקטואלי, הם יוכלו למצוא שיתוף טוב עניינים רוחניים.

דלי עם קשת

התאמה טובה נוצרת על-פירוב בין קשת לדלי. שניהם מעריכים את החופש האישי, לא מחטטים ולא מתערבים בחיי הזולת, וגם לא נתפסים לקטנות. הם אידיאליסטים ומוכנים לסייע לאנשים סובלים. בדיכ-כלל ימצאו נשאים איני סלקטואלים, שיעניינו את שניהם. ידידים רבים יימשכו אליהם, והאווירה תהיה נעימה, חופשית ובלתי-מחייבת. זמן רב יבלו שניים אלה בנסיעות והרפתקות מוזרות ומרתקות. כאשר הדלי יתנהג לפתע בצורה בלתי-צפויה לחלוטין, או יתרחק ויעלם שוב יחזור, הקשת לא ינטור לו ולא יאשים. הוא יחדש את הקשר כאילו לא היו דברים מעולם.

דלי עם גדי

צירוף כזה עשוי להתאים, ולהביא לידי שותפות פוריה ומצליחה. חלק מ-תכונות הדלי והגדי דומות, היות וכוכב שבתאי שולט שניהם. אם כי לא ניתן לומר שאופיים ממש דומה, מאחר שכוכב אוראנוס, המשפיע העיקרי על בני דלי, מוסיף להם תכונות שחן זרות לחלוטין לבן גדי. השאפתנות והתורץ להצלחה בקריירה בכל מחיר מאפיינים בהחלט את שניהם. מבחינה רוחנית - השקפתם על החיים לעיתים-קרובות דו-מה. למרות שהדלי מוכר כאדם המוכן להתנסות כימעט בכל חוויה מוזרה ו-משונה, קיימת בתוך תוכו יציבות ה-מאפיינת את שבתאי ואת הגדיים בכלל, וגורמת להתאמה טובה ביניהם.